

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΤΟΣ 1^{ον}

ΑΡΙΘΜΟΣ 4^{ος}

Τιμῶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λεπτά 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἰσότιμον.

Κεφαλληνία, 2 Σεπτεμβρίου 1859.

Η ΑΔΙΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ. (1)

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔλεγεν ὁ Κλεομένης¹ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὁ Γλαῦκος ὁ υἱὸς τοῦ Ἐπικύδου εἰδικρίνετο τώρα λίγους χρόνους εἰς τὴν Λακεδαίμωνα, μέσα σ' ὄλους τοὺς συμπολίταςτου, διὰ τὰς πολέστου καλὰς ἀρετὰς, καὶ ἀπάνου σ' ὄλα διὰ τὴν τιμιότητάτου. Ἀλλὰ ἰδοὺ σὲ τί ἐξέπεσε.

Εἶχ' ἔλθει στὴ Σπάρτη ἓνας ἀπὸ τὴν Μίλητον νὰ τοῦ ζητήσῃ μία χάρη. Ἐγὼ εἶμαι, λέγει, Μιλήσιος, καὶ ἔρχουμαι νὰ ὠφεληθῶ ἀπὸ τὴν τιμιότητάσου, ἣ ὁποία εἶναι ἔξαιρουμένη στὴν Ἰωνίαν, ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Συλλογιζόμενος τὴν ἀβεβαιότητα τῶν πραγμάτων τῆς Ἰονίας, ἣ ὁποία ἦναι πάντα ἐκθεμένη σὲ κινδίνους, ἐπειδὴ δὲν μένει ποτὲ στάσιμη στὰ ἴδια χέρια, ἐνῶ ἐξεναντίας ἡ Πελοπόννησος χαίρεται ἄκραν ἀσφάλειαν, ἀποφάσισα κ' ἐπούλησα τὴ μισήμου περιουσία, ἐπῆρα τὰ χρήματα, καὶ ἤλθα τώρα νὰν τὰ καταθέσω εἰς τὰ χέριασου· βέβαιος ὄντας ὅτι ἡ τιμιότητάσου ἀρκετὰ μὲ ἐξασφαλίζει. Ἐπιφορτίσου λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, διὰ τὰ χρήματα τοῦτα, καὶ λάβε ἐνταυτῷ τούτην τὴν σφρα-

(1) Montesquieu.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 ΑΛΕΞ. ΥΠ. Φ. 4. 0022

γίδα, διὰ νὰ ἔμπορέσῃς νὰν τὰ ἐπιστρέψῃς ὅποιου ποτὲ σοῦ παρουσιάσει μίαν ὁμοίαν.

Πολὺν καιρὸν ἔπειτα ἤλθανε τὰ παιδιὰ ἐκείνου ποῦ ἔβαλε τὰ χρήματα εἰς τὰ χέρια τοῦ Γλαῦκου, τοῦ ἐδείξανε τὴ σφραγίδα, καὶ τοῦ ἐζήτησανε τὴν ποσότητα ποῦ τοῦ ἔδωσε ὁ πατέραςτους· ἀλλ' ὁ Γλαῦκος μὲ τὴν ἀπόκρισήτου ἐπάσχισε νὰ ξεφύγῃ. Ἐγὼ, λέει, δὲν ἐνθυμῶμαι διόλου τοῦτο τὸ πρᾶγμα!... ἂν ὅμως λάβω ἐνθύμηση, θέλει κάμω ὅπως πρέπει... ἂν ἔλαβα κάτι, θέλει τὸ ἐπιστρέψω.... Πέρνω ἀκολούθως διορία τέσσαρους μῆνες διὰ νὰ σκεφθῶ.

Οἱ Μιλήσιοι ἐπιστρέψανε θλημένοι στὸν Τόποτους, ἐπειδὴ ἐνομίζανε τὰ χρήματάτους χαμένα. Ἐνταυτῷ, ὁ Γλαῦκος ἐπῆγεν εἰς τοὺς Δελφούς νὰ συμβουλευθῇ τὸ Μαντεῖον ἂν τοῦ ἦτον συγχωρημένο νὰ ψευδορκίῃ καὶ νὰ κρατήσῃ τὰ ξένα χρήματα. Ἡ Πυθία τοῦ ἔδωσε τούτην τὴν ἀπόκρισιν,

« Γλαῦκε υἱὲ τοῦ Ἐπικύδους, τὸ κέρδος καὶ τὰ πλούτη ποῦ θὰ λάβῃς μ' ἓναν ψεύτικον ὄρκο θὰ σοῦ δώσουνε σὴν ἀρχὴν κάποιαν εὐχαρίστηση. Ψευδόρκισε λοιπὸν· μὰ ἑνὸς μήσου πῶς ἀπὸ τὸν ψεύτικον ὄρκο γεννηέται ἓνα θηρίο... τὸ ὅποιο μὲ ἓνα γλύγορο πέταμα πεύτει ἀπάνου σ' ἐκείνονε ποῦ ψευδορκίσει, καὶ δὲν τὸν ἀφήνει ἂν δὲν τὸν τελειόσῃ, ἐκείνονε, τὸ σπῆτιτου, καὶ τὴ γεννηάτου ὀλόκληρη. Ἐνῷ ἐξεναντίας ἡ γεννηὰ ἐκείνου ποῦ μένει πιστὸς εἰς τὸν ὄρκοντου εὐτυχεῖ καὶ πληθένει. »

Ὁ Γλαῦκος ἐλεγχμένος ἀπὸ τούτην τὴν ἀπόκρισιν, ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰν τὸν συγχωρήσῃ, ἀλλ' ὁ Θεὸς τοῦ ἀποκρίθηκε. « Τὸ νὰ βάλῃ στὸ νούτου ἓνας νὰ κάμῃ τὴν ἀδικία, ἢ νὰ τὴν κάμῃ κηόλας, εἶναι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. »

Ὁ Γλαῦκος τότες ἔκραξε τοὺς Μιλησίους καὶ τοὺς ἐπίστρεψε τὰ χρήματάτους. Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχουνε πλέον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΛΕΩΝΕΙΟΥ

σήμερα μέσα στη Σπάρτη, μήτε απόγονοι του Γλαύκου,
μήτε σπητιτου, μήτε κανένα από όσα του έπαρθενίσανε!..
« Η άδικία είναι κακή νοικοκυρά ! »

Ηρόδοτος. Βιβ. 6.ον

ΠΑΝΙΚΟΣ ΦΟΒΟΣ.

Ο περίφημος Κόε, Στόλαρχος του Μοντεβιδίου Ναυ-
τικού, εις μίαν ναυμαχίαν κατά του Βρόουιν Ναυάρχου
της Βουένης Άύρης, έτυχε να τελειόση όλεστου τες
σφαίρες.

« Καί τώρα τί κάνουμε Κύριε; » Τόν έρώτησε ο Ύ-
πασπιστήστου. « Δεν έχουμε ούτε μία σφαίρα! Όλαμας
τά βόλια κάθε λογής έπήγανε! »

« Είναι ακόμη μπαρούτη; » Έρώτησεν ο Κόε.

« Μπαρούτη έχουμε βίος. »

« Σήμερα σ'ο τραπέζι είχαμ' ένα τυρί όλαντέζικο πολυ
ξερό· τ'ο θυμάσε; »

« Τ'ο θυμόμαι, γιατί έτσάκισα τ'ο μαχέρι σ' έδαυτο. »

« Είναι πολά τροφάλια; »

« Πολά. »

« Στοχάζεσαι να 'μπαίνουνε σ'ο κανόνι; » . . .

Σε μία στιγμή ο κανονοβολισμός, όπου είχε παύσει
έξολοκλήρου, άρχισε πάλε· και ο Ναύαρχος Βρόουιν άπ-
κουσε κηάλλες σφαίρες να σφιρίζουε τριγύρου σ' αυ-
τιάτου. Μία από αυτές, χτυπόντας εις τ'ο μεσινότου κα-
τάρτι, έσπασε, και τ'α κομμάτιατης έπεταχτήκανε σ' όλα
τά μέρη.

« Τί σοτανάδες είναι τοῦτοι που μ'ας ρίχνει ο έχθρός; »
ερώτησεν ο Βρόουιν· αλλά κανείς δεν ήξευρε νάν του 'πῆ.
Ευθύς άλλη-μία παρόμοια έμπήκε από μίαν κανονόθυρα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ - ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἐφόνευσε δύο ἀνθρώπους ὅπου ἐστέκοντο σημάτου, καὶ χτυπόντας εἰς τὸ ἀντικρυ μέρος ἐσχόρησε κ' ἐκείνη καὶ τοὺς ἐστράβωσε.

« Κάτι νέα ἐφευρεση! » ἐφώναξεν ὁ Βρόουν· καὶ ἐπειδὴ τὰ ὀλαντέζικα ἐξακολουθοῦσανε νὰ σαρόνουνε τὸ κατὰστρομα, ἐδιόρισε τὴ φυγή.

Weekly Times, January 1852.

Τὰ ψυχικά δὲν γένουνται πάντα ὡς ὁ Θεὸς θέλει.

Ἐνας φτωχὸς ἐπαρακάλεσε ἕναν Κουρέα νὰν τὸν ξουρίση, γιὰ τὴ ψυχὴ του. Ὁ Κουρέας, ἀφοῦ τὸν ἔκαμε κ' ἐπρόσμηνε πολὺς ὥρες, τὸν ἐκάθισε τέλος-πάντων, τοῦ ἔβρεξε τὸ πρόσωπο μὲ νερὸ κρύο, χωρὶς σαποῦνι, καὶ μὲ ἕνα κακὸ ξουράφι ἄρχισε νὰν τοῦ τραβάη τὰ γένια!...

Ἐκείνην τὴ στιγμὴ ἀκούσθηκε θόριβος εἰς τὸ κοντανὸ μαγαζι, καὶ δυνατὰ παθητικὰ νικουρίσματα μιᾶς γάτας ὅπου ἔδειχνε νὰ ὑποφέρη πολὺ.

« Τί διάολο κανοῦν' ἐκείνης τῆς καϊμένης τῆς γάτας; » Εἶπε συγκινημένος ὁ Κουρέας.

« Ποιὸς ἠξέρει! » λέ' ὁ φτωχός. « Μὴν τὴν ξουρίζουν' κ' ἐκείνη γιὰ τὴ ψυχῆτους! ... » Κάπουθε.

---

§. 4.

Ὁ παπὰ Γεράσιμος
Ἦταν' ὁ ἐφημέριος
Τοῦ χωριοῦ στὰ Σώματα.
Κάθε τὸ κοντόβραδο
Ἐπερνε τὸ βάστον
Κ' ἔβγαине στὸ ψύλομα
Καὶ τὴν κοίβεντιάζανε.

Τί καλά ᾠοπήνε
Ὁ παπὰ Γεράσιμος
Στὸ χωριὸ στὰ Σώματα ! . .

§. 2.

Αἱ παπὰ Γεράσιμε,
Τὸ παιδί ᾠοπήνε
Ἐπεσε κ' ἐβάρησε.
Ὡ τὸ διαολόπουλο,
Καὶ μηπῶς ἐτάκισε
Τὸ φλασκὶ ποῦ τῶδωσα ;
Τὸ φλασκὶ τὸ γλύτρωσε,
Μὰ ἔσπασ' τὸ κεφάλιτου,
Καὶ παντὰ δὲν ἔχουσε
Νὰ κρατοῦν' τα αἵματα....
Ὡ τὸ διαολόπουλο !
Ὡ γιὰ τὸ ἁμαρτίεζμου !
Τρέζε μωρὲ, διάολε !
Τρέζε γέμου γλύτρωσε
Τὸ φλασκὶ ποῦ τῶδωσα.

§. 3.

Ποῦ κουκί, καὶ π' ἄνεμος ;
Ἐλεγε ὁ Γερόλιμος
Τοῦ παπὰ Γεράσιμου.
Κι' ὁ παπὰ Γεράσιμος
Ὅπ' ἀκριβεβότουσε
Μήτε δὲν ἐκύτταζε,
Μόν' ἐκρυφογέλασε
Κ' ἔσαι τὸ κεφάλιτου.
Ἔτσι νᾶχ' ἡ ἀκρίβειασου
Μπρὲ παπὰ Γεράσιμε,
Ὅπου δὲν τὰ χαίρεσε,
Μόνε τὰ τρικλείδωσε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Καὶ φυλάς τὰ χάχαλα
Γιὰ τοῦ κληρονόμου σου.

§. 4.

Ἔτσι νάχη πῶθανε
Τοῦ παπὰ τὸ γαῖδαρο
Μέσα στὸ προάθλιο !
Ἔτσι νάχη πῶθανε
Μὲ χλοραμπελόβεργας
Τὸ καμπαναρόσκηνο !
Ὁ διαολογαῖδαρος
Ὅποπῆε κι' ὀρέχτηκε
Τὸ καμπαναρόσκηνο !
Τὸ χωρι' ἔλο ἐξύπνησε
Π' ἄκουε τὸ σήμαμα
Κ' ἔλεε πῶς ἐσήμενε
Ὁ παπὰ Γεράσιμος.

Χάρη τῶν Καταδρομέωνμας, εἴμαστε κ' ἐμεῖς ὑπόχρε-
ομένοι, σὰν τοὺς Νομάδες, ν' ἀνάβωμε τὸ Λύχνομας
ἔπου βραδιοθοῦμε· στὴ Ζάκυθο, στὴν Κεφαλονιά, στὰς
Ἀθήνας.... Παρηγορούμεθα ὅμως εἰς τὴν ἐνθύμησην
τῆς ἀκολουθοῦ διηγήσεως,

Ἐβγήκε, λέει, μιὰ φορὰ ὁ Διάολος νὰ πάρη ἀέρα. Ἦ-
τανε καβελάρης εἰς τ' ἀλογότου, κ' ἐσκόπευε νὰ κάμη
τὸ γύρο τοῦ Κόσμου, νὰ ἰδῆ καὶ νὰ ἐμφυχώσῃ τοὺς φί-
λουςτου. Τὸ ἀλογότου ἦτανε ἓνα σκέλεθρο ἀλόγου, σκε-
πασμένο μὲ πετσὶ ἀλόγου· καὶ, γιὰ νὰ μὴν τοῦ κάνουν
κακὸ στὰ καθίσματάτου τὰ κούκαλα καὶ ἡ ράχη ἐκείνου
τοῦ σκελέθρου, εἶχε ἀπουκάτουθέτου ἓναν ἀπειρον ἀρι-
θμὸ παπλόματα. Ἐκαμε τὴν περιδιάτου, κ' ἔμεινε πολὺ
εὐχαριστημένος. Ὀλούθενε οἱ φίλοιτου τὸν ἐδουλέβανε
μὲ πιδεξιοσύνη κ' ἐπιτυχία. Παντοῦ Φόβος Κυρίου...
παντοῦ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον.... καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

παντοῦ Κόλαση! Ἐνα μοναχὸ ἐνοχλοῦσε πολὺ κ' ἐπί-
 κρενε τὸ Διάολο, ἢ πρόδος τῶν φώτων. « Ἐκεῖνα
 τὰ φῶτα! ἐκεῖνα τὰ φρικώδη φῶτα! ποῦ ξεσκοτίζουνε
 τὸν νοῦν τοῦ γαιδάρου τοῦ ὄχλου, καὶ τὸν ἀφήνουνε νὰ
 ἰνοῆσῃ τὸ σκοπὸ τοῦ Πλάνου!.. Ἐκεῖνες ἢ ἀλήθειες ρι-
 μένες στὴν κοινωνία σὰν τόσα ξεμασκαρόματα!.. Ἐ-
 κεῖνο τὸ πνεῦμα τῆς ἐξετάσεως ὁποῦ ἄρχισε τώρα νὰ
 μπαίνει σ' ὅλες τὲς τάξεις!... » Τοῦτα καὶ ἄλλα τέ-
 τοια ἐθλίβαν' τὸ Διάολο, ἐπειδὴ ἔβλεπε φανερὰ ὅτι, μὲ-
 λον ὁποῦ τὰ πράγματάτου ἦτανε στὴν ἀκμὴν τῆς εὐη-
 μερίαςτους, δὲν ἤθελ' ὅμως ἀργήσουνε νὰ πέσουν' ἐκεῖθε
 ἀπάνου, μὲ πίκρα καὶ μὲ ἄντροπὴ τοῦ Διαόλωνε. Γιὰ νὰ
 βραδίνη, ἀν δυνατὸν, τὸ ξεμασκάρομα τῶνπραχτόρων
 του, καὶ τὴν φώσῃ τὴν ἐδικήντου, κάθε φορὰ ποῦ ἔ-
 βλεπε ἔκανε σὲ κίνδινο νὰ ξεφαιλισθῇ, ἐτράβουνε ἀπου-
 κάτουθέτου ἓνα πάπλομα, τοῦ τὸ ἐβρίχνε, καὶ τὸν ἐσκέ-
 παζε. Ἦτανε ἄμεση χρεῖα νὰ σκεπασθῇ ἐδῶ ἓνας πα-
 τριώτης; Ὁξου εὐθύς ὁ Διάολος ἓνα πάπλομα καὶ
 τὸν ἐσκέπαζε. Ἦταν' ἐκεῖ σὲ κίνδινο ἓνας θρησκός;
 Ὁξου εὐθύς κηῶλλο πάπλομα. Ὀλούθενε ὅθεν ἐπέρνα,
 παπλόματα ταῦ ἐγυρέβανε, κι' ὁ Διάολος δὲν τ' ἀρνηό-
 τουνε κανενός, ἕως ὅτου θρησκοὶ ἀπόνα μέρος, καὶ
 πατριώτες ἀπὸ τὸ ἄλλο, τοῦ τὰ ἴπῃρανε ὅλα!...

Μὰ, τὰ καθίσματάτου ἀπάνου σ' ἐκεῖνα τὰ κούκκαλα
 ἐπληγόσανε... Ἐνταυτῶ, ἢ ψυχὲς τῶν ψευδοπατριώτων
 καὶ ψευδόθρησκῶνε ἐγινήκανε πλέον ἰδικέςτου. Δὲν εἶχε
 χρεῖα νὰν τοὺς φυλάξῃ περσοότερο. Τὰ παπλόματα τοῦ
 ἐχρειαζόντανε... τὰ τράβηξε λοιπὸν ὅλα στὴν ἀράδα,
 καὶ, καθενός ὁποῦ τὸ ἐτράβουνε, τοῦ ἐξεσκεπαζότου
 ἀπάνου στὴν πλάτῃ ἢ βούλα τῆς Κόλασης, μὲ τὸν ἀ-
 ριθμὸ σὰν ἀπάνου στὰ ἐμπορεύματα, καὶ μὲ τὴν διεύ-
 θυνση γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ Διαόλου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Θεέ μου, Σὺ ποῦ ἐσυγχώρησες τῶν γοναίωνέμου νὰ μὲ κάμουνε, δίνετους καὶ τὴ δύναμη νὰ μὲ θρέφουνε, δίνετους καὶ τὴ φώτιση νὰ μὲ ἀναθρέφουν' καλά. Κάμε νὰ μὲ μάθουνε τὰ θελήματάσου μὲ τὸ παράδειγμα τῆς διαγογῆςτων περσσότερο παρὰ μὲ διδασκαλίες. Ἐπειδὴ ἂν τοὺς ἀκούω νὰ μὲ διδάσκουνε τὰ καλὰ, καὶ τοὺς βλέπω νὰ κάμουνε τὰ κακὰ, θὰ νομίζω πῶς πρέπει κ' ἐγὼ νὰ ὁμολογῶ τὰ καλὰ καὶ νὰ κάμνω τὰ κακὰ. Φώτισέτους νὰ μὴν κάμνουν' εἰς τὸ κρυφὸ ἐκεῖνα ποῦ στὸ φανερὸ κατηγοροῦνε· καὶ νὰ ἦναι χριστιανοὶ μὲ τὰ ἔργα περσσότερο παρὰ μὲ τὰ λόγια, διὰ νὰ ἀξιθῶ καὶ ἐγὼ μίαν ἡμέρα νὰ ἦμαι ἀληθινὸς χριστιανὸς.

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

Se l' uomo fosse meno accecato dall' amor proprio, avrebbe in abborrimento più che la satira, l' adulazione. Quella, di sua natura tende a sanare, questa, a corrompere la mente e il cuore.

Κάπουθε.

Di tutti gli animali, il migliore ed il peggiore è l' uomo. Di tutti le parti dell' uomo, la migliore e la peggiore è il cuore.

ὁμοίως.

Dalle imperfezioni del corpo tutti vorrebbero guarire, ma pochi possono. Dalle imperfezioni dell' anima tutti potrebbero guarire ma pochi vogliono.

ὁμοίως.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ